

στρατο και στόδο, μα και κάτι άλλο πού πρέπει να το ζητήσουμε άλλον, σε βαθύτερες και δυωδόπιτες γενικότερες πηγές. Κι αρχιγυνθανε να ύδηκνουνε και με το ψάξιμο θα βρεθεῖ στό τέλος ή οίκα τού κακοῦ.

Επιμέρα, μ' αύτόν τον παράγραφο, πού είναι ένας είδος προκήρυξη, τη βγάζουν άπο τα στρατιωτικά σύνορα την έπανασταση, τη γενικεύουνε, σηκώνουν τη σημαία της κοινωνικῆς έπαναστασης.

Καρτερούμε τώρα να δούμε ή θα κάμουν δ, τι μᾶς τάξουν κι ή δε μείνουν κούφιες φοβέρες τα λόγια τους.

★

ΜΑΣ δείχνει και κάτι άλλο προηγορητικά αύτο; ή παράγραφος. Πώς μέτα στο «Στρ. Σύνδεσμο» υπάρχουν και κοινωνιολόγοι. Καὶ οἱ κοινωνιολόγοι αὐτοὶ δὲν κοιμοῦνται, μα δουλεύουν. Καὶ δουλεύουν ἀποτελεσματικά. Καὶ ζητάνε κάτι να κάμουν, κάτι να πιτύουν. Καὶ θὰ τὸ πιτύουνε.

Ο «Στρ. Σύνδεσμος» τὸ δηλωτες διλοτρόγγυλα ἀπὸ τὴν ἀργή ἀργή. Δὲν μπορεῖ νὰν τὰ ξέσει διλα, δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψει για διλα. Καὶ κάλεσε διλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις κι θὰ τὰ ἐπαγγέλματα σὲ συνεργασία. Οἱ κοινωνιολόγοι ἀκούσαντας τὸ κίλεσμά τους καὶ τρέχαν. Καὶ νά, σήμερα μὲ ποιόν τρόπο μᾶς φανερώνουνται.

★

ΩΣΤΟΣΟ μέσα στὸ «Στρ. Σύνδεσμο» διαρχουν κι ἀρκετοὶ δικοί μας, καὶ μάλιστα ἀπὸ κείνους ποὺ βρίσκουνται στὴν πρώτη γραμμή. 'Ακοίστας δως; ώς τώρα λεξούλα γι' ἀπλούστερα γλώσσας καὶ γι' ἀναμόρφωση Παιδείας;

'Η βουνεμάρ' αὐτή δὲ δικοιογίεται ἀλλιώτικα: "Η θὰ φοδοῦνται νὰ ποῦνε τὴ γνώμη τους η θὰ καρτεροῦνται τὴν ἀράδα τους για νὰ μιλήσουν.

"Αν είναι τὸ δεύτερο, δὲ βλάρτει καὶ τόσο. Καρτεροῦνται τοὺς καρτεροῦμε κι' ἔμεις. Μὰ ἂν είναι τὸ πρώτο, βάλ' του ρίγανη. Οἱ δημοτικοὶ στάδες ποὺ ἐπαναστατίσανται χρόνια καὶ χρόνια πρὶν τὸ συλλογιστῶν κὰν ἀκόμα εἰ ἀξιωματικοὶ νὰ βγοῦνται στὸ Γουδή, είναι ἀπελπιστικὸ νὰ βουδινούνται καὶ νὰ κάμουνται μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια σήμερα ποὺ καὶ τὰ πιὸ συντριπτικὰ στοιχεῖα τῆς χώρας κουνούνται καὶ δείχνουν πώς κάτι κάνουν κι αὐτά.

★

Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ λοιπὸν τῆς Λάρισας, ή κύρος 'Αυτρόποιος, ἐπαναστήσεις κι αὐτὸς καὶ φοβοῦταις πώς θὰ ξεσεπάσσει τὰ πάπλωτα τοῦ κλήρου μας, καὶ θὰ ζητήσει τὴν «ἐκκαθάρισμα τῆς ἐκκλησίας, καὶ θὰ κάμει καὶ θὰ δείξει.

Πολυκαλά. Νὰ τὸν ἀκούσουμε καὶ τὸ Σεβασμιώτατο Μᾶς οἱ πρῶτες κραυγές του δὲ μᾶς ἐνθουσιάστανε καὶ τόσο. Μᾶς παινεύρησε πώς πρῶτος η ἀρεντά του ἀφόρεσε τὰ μεταφρασμένα Βαγγέλια καὶ «διειδεῖς τὸ μεγάλο ἑνικὸ κίνητον. 'Επειτα, λέτε, ἀπὸ σότες η Μητρόπολη ποὺ είναι δράγανο τῆς Αὐλῆς [του είναι κι αὐτῆς Σλαυτίκη δράγανο!] τὸν πολεμάτι μὲ λόσσα καὶ ζητάει νὰν τοὺς βγάλει ἀπὸ τὴ μέση! Δηλ. ή Σεβασμιώτατος μιστριωτίκει ἀλεσινά.

— Σώπα! Σώπα! Μὲ πεθάνεις!

“Απλωσε τὸ χέρι της τὸ φιλοτιστικὸ νὰ τοῦ φράξει τὸ στόμα. Κι αὐτὸς τ' ἀρπάξει καὶ τὸ γλυκοφιλούσεις κι' ἔλεγε:

— Οχι, Χρυσούλα, ἀρπήνε... 'Η καρδιά μου πνίγει με! "Ολα σου τὰ μαρτύρια τὰ ξέρω. Τὴν καλοσύνη σου, τὴν ἀγάπην, τὸ ἔλεος.

— Σώπα! Σώπα! Μὲ πεθάνεις... 'Έγώ μιὰ λέξη περίμενα. Καὶ τώρα... "Οχι! ξῆ! μὴ μοῦ μιλεῖς τόσο γλυκά. Θὰ σπάσω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς χαρᾶς... 'Ορέστη, λυπήσου με!

— Φάνηκα σκληρός. Τσακίσηκε η ζωή σου μέσα στὰ χέρια μου... Συγχώρεσε με...

Μαζεύτηκε η Χρυσούλα τώρα ἀπάνω στὰ γόνατα τοῦ 'Ορέστη καὶ μὰ ἀνάγκη ἀκατανίκητη τὴν κυρίεψε νὰ υποταχτεῖ, νὰ σκύψει, νὰ γενεῖ μικρούτσικη καὶ νὰ χαθεῖ μέσα στὴν ἀγκαλιά τοῦ 'Ορέστη σὰν κούκλα. Είχε πλεγμένα γύρω στὸ λαιμό του τὰ μπράτσα της καὶ τοῦ μιλούσε κι ὅλη της τὸ κορμάκι απαρτάρικε ἥπε τὴν πολλὴ χαρά. "Ενας πυρετός φλόγιζε τὸ αἷμα της; καὶ τὰ δάχτυλα καὶ τὰ λόγια. — Σ' ἀγαπῶ! Τι μὲ μέλει πώς μὲ φήγηνες κάτω καὶ μὲ τοσαλαπατεῖς καὶ μὲ πεθάνεις; "Ερτά μαχαίρια ἀπάνω στὴν ακροία μου η

Κ' ἔνας ἀδρωπός ποὺ μετριωτίκει δὲν μπορεῖ νὰ κάμει ἐπαναστάση. Είναι τὸ ίδιο σὰ νὰ βγεῖ αὔριο. (καὶ, θαρροῦμε, βγῆκε κιώλας) ή Μιστριώτης καὶ νὰ π.τ. πάκησε τὸ σκολαστικούμ.

Γιὰ νὰ μᾶς πείσει ο κύρος 'Αυτρόποιος πρέπει νὰ μᾶς δηλώσει πρώτα τὰ τάχιστα:

1) Πώς δισκηματίκας νάφορίσεις τὰ μεταφρασμένα Βαγγέλια καὶ πὼς δισειστείς τὰ τάχιστα γιὰ Σλαύους, γιὰ "ρούβλια καὶ γι' Λαδίκες μπγανορράφες εἰτένει καλεκύδια καὶ

2) Πώς είναι διστίμος, γιὰ νὰ γίνει σωστή η «έκκαθαρισμός τῆς Εκκλησίας, νὰ παριτηγθεῖ πρώτος η ἀρεντία του ἀπὸ τὸ δεσποτιλίχι.

Τὸ δεύτερο ποὺ τοῦ ζητάμε είναι λίγο απληγό, μὰ δὲν ἔχει νὰ ζημιωθεῖ τίποτε. "Αν ἀποδείχεται, διστίμος εἶναι πὼς δάποκαλύψει, διστίμος γιὰ τὸ δισποτιλίχι, τὸν κάνουμε καὶ Πατριάρχη μας.

λογομαχούμε μὲ τοὺς ἀγάδες, πότε μὲ τοὺς «προνύμια» τους, πότε μὲ τὰλλο. Κ' έτσι διαιρεντεύονται καὶ λογομαχούμενταις, καταντούσαντες σωστοὶ πατριώτες στὰ γερατεία τους.

Πήγε μιὰ φορά διπλωτός μας στὸν πόργα ἐνὸς Χασάν 'Αγα, πήγε μαζί καὶ τάχρι του Πρωτηγορά δὲν είται ποὺ τὸν ἔδιλετε δι' Αγᾶς τὸν 'Ηλία, μὰ φάνεται πῶς ποτὲς δὲν τοὺς καλομάτισε παθώς αὐτὴ τὴ φορά, γιατὶ κι ἀρνεῖ τοὺς ξαραζές, καὶ νὰ τραγουδήσῃ τὸν δισαλέ τὸν 'Ηλία. Καὶ τοὺς τραγουδήσης δι' Ηλίας. Πήγε νὰ τρελλαθῇ δι' Αγᾶς. «Μόνος ωμομόπουλος μπαρεῖ νὰ βγῆ σάσσο πρόσχαρο καὶ ξυπνέ,» γύρισε καὶ ἔλεγε τοῦ πατέρεψ του.

Τοὺς προδόθισε δι' Αγᾶς ως τὴ θύρα τοῦ πύργου σὰν ἔφευγαν.

Ιυρίζοντας διμιχρὸς γένειαρχηση, τὴν ἀφεντιά του καθὼς ζεκινούσαν, κακή του μαΐσα, κι' ἐπεισαν τὰ μάτια του στὸ καράσι τοῦ χαρεμοῦ. Δὲ σκέπτεσε διλο τὸ παράθυρο τὸ καράσι. Εμενε κατὰ τὸ πλάγιο ἀναγυμμα μεγαλούσανε, κι ἀπ' αὐτὸς τὰ ναυάμημα πρέβαλε πρότιτος ποὺ διλαμψε σὰν τὸν ἡλίο, καὶ πάλι γέληκε σὰν τὴν διπλανή.

Είταν δι' Μελέκη, η πανέρια μοναχούση τοῦ Χασάν 'Αγα:

«Ἀπὸ τὴν θύρα ἔκεινη, ήσυχα δὲν είχε δι' Ηλίας. Στιγμὴ, νὰ καθίσῃ δὲν μποροῦσε στὸ σπίτι. Γύριζε ἀπὸ διῶ κι ἀπὸ καὶ, ὡς τὸν κάμπο κατέβανε, κατὰ τὸν ἀγάδικο τὸν πύργο. Τὶ γύρευε, δὲν τέχερε μήτ' αὐτός. Τοὺς τοίχους τοῦ πύργου νὰ τρυπήσῃ, στὸ καρέμι. νὰ κρυφογλωτρήσῃ δίχως μήτε σκλάδος νὰ τοὺς δῆῃ, στῆς Μελέκης τὰ γόνατα νὰ πέσῃ, καὶ νὰ ζητήσῃ βοήθεια καὶ αιτησία, — είταν δινειρα γλυκά κι' ήσυχαστούα, μὰ δινειρα φέλητα τῆς ἀγάπης.

Είχε ως τάσσα κι δι' Αγᾶς τὸν καημό του. Τὸν ἔτρωγε καὶ κείνονα κρυφὴ συλλογή. Πλέ διτός νὰ γίνη, νὰ πετάξῃ καὶ νὰ φέρῃ τάχρι τοῦ σπίτι. Ολυμπίο! Θὰ καταντοῦσε τὸ ωμομόπουλο μεγάλος Αγᾶς μὰν ήμέρα. Γιὰ τὸν 'Αγα αὐτὰ δύσκολα πράματα δὲν είταινε. Μὰ διπλωτός είχε δάντια, κι δουλειὰ κρεάζουνταν καλά. Σοφίστηκε τὸ λοιπό, δι' Αγᾶς νὰ ζητήσῃ τάχρι νάρχεται καὶ νὰ τοὺς μαθίνηι ρωμαίκα. Ήθελε νὰ τὰ μάθη τὰ ρωμαίκα, γιατὶ τοὺς ἀγαποῦσε τοὺς Ρωμαίους. Τὸ καλό τους ηθελε, κι' ἔπειτα νὰ καταλαβαίνῃ δι' Αγᾶς τὰ παράπονά τους.

στων ικαρῶν.

εἰδὲ θέλω νὰ γυρίζω στεριές καὶ θάλασσες καὶ νὰ μαζεύω βιός καὶ πλούτη. Μὲ φτάνει ἐμένων νὰ καθομαι στὴν κορφὴ στὸν διπλόν τοῦ θράχου καὶ νὰ σὲ σρίγγω στὴν ἀγκαλιά μου, μακροτρώγωντας τὴ Μεσόγειον θάλασσαν.

— Σ' ἀγαπῶ! Σ' ἀγαπῶ! Δὲ φαντάζεσαι ἐσύ τὶ χάνεις περιφραγώντας με. Δὲν ὑπάρχει γλυκότερο πράκτικα ἀπὸ τὸ κορμί της γυναίκας ποὺ ἀγάπη. Νέανας θράσις, νὰ πηγαίνουμε μαζί σπίτι μα. Ν' ἀκούμενπα στὸ πράκτιο σου καὶ νὰ βαρχίνω διλο ἀπάνω σου, γιὰ νὰ σὲ νοιάθω πιὸ πολὺ καντά μου καὶ πιὸ πολὺ διειδέ μου. Καὶ νὰ καθίσουμε δίπλα στὴ φωτιά, στὴν καρέμη μας. Ν' ἀγγίζουμε τὰ χέρια μας, τὰ γόνατά μας, τὰ μάχουλά μας καὶ νὰ μη μιλούμε. Καινέ πράκτικα μόνο νὰ λέμε ἀπλά, διθρόπινα λόγια: «Ηλίανε δραίτη μέρα σήμερα.. Διάβολος τὸ πρώτο ένα δραίτη ποληματ.. Είδες τὴν δύση σήμερα.. Πάρε περίπτωτο ἀπόψε ποὺ είναι φεγγάρι;»

Καὶ θάμαστε εύτυχισμένοι, 'Ορέστη. "Οσο μποροῦμε οι δύστυχοι διθρωποί νὰ είναι εύτυχισμένοι.

Δὲν ξέρει τί νὰ κάμει, δὲν ξέρει τί νὰ πεῖ, γιὰ νὰ ξεχύσει τὴ χαρά της, η δύστυχη Χρυσούλα. Δὲν ξέρει πῶς νὰ χαδέψει τὸ κεφάλι τοῦ 'Ορέστη

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000

ΛΑΧΕΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

**"Εκατον γραμμάτιον ίσχυον διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς Σταύρου Δεκεμβρίου
1909 τιμάται ἀντὶ μιᾶς δοσαχηῆς.**

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	» »	25,000
1 Κέρδος	» »	10,000
3 Κέρδον	» »	5,000
5 Κέρδον	» »	1,000
118 Κέρδον	» »	100
557 Κέρδον	» »	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδον ἀξίας δισαχμῶν..... **225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπάς δημοσίας ἄρχας, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τους σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. μίαν ἔχετον γραμμάτιον, ισχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ τόπων πληροφοριῶν ἡ Σύγκρισις γραμματίστων ἀπευθυνέσσι; τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων, ὑπόγειον οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

— Καλά, λέει δ 'Αγας χαδεύοντας τὰ γένετα του. Κ' ἔτσι γίνεται. Κ' ζωτερχ θάρχεσαι μέσα νὰ πλήγης ἐνα σερμπέτι.

περιμένη τέτοιες ώρες. Ἀγαδοπούλα νὰ τὸν ἀντα-
μώσῃ σ' ἐκεῖνα τὰ βαθιά τὰ σκέτη.

πίνγις ἔνα σερμπέτι.
— "Εφεντημ, θὰ μ' ἀδαγιάζουν τότες πῶς τούρ-
κεψα. Έμένα δὲ μὲν μέλει καὶ ἀν τουρκέψω για τὸ
χατίρι: σου. Μὰ ν' γριά μου—ώς τὸν τάφο καημένης
θὰ τόχεις".

K' ἐκεῖ ποῦ τὰ συλλογιοῦνταν αὐτὰ, ἀκούγει τι- γανὴ περπατηξίᾳ μέσα μέσα στὰ πεσμένα τὰ φύλλα.

κεφα. Ἐμένα δὲ μὲν μέλει καὶ ἀν τουρκέψω γιὰ τὸ χατίρι: σου. Μὰ ἡ γριά μου—ώς τὸν τάφο καημένης θὰ τάξειν.

παραμύθιον ήταν. Όσο πηγήσει σύμωνε η περ-
πατηξία, ώσπου φάνηκε κάτι σα γυναικήςιο κορμί
μπροστά του, κάτι ποι είδε απέτολμο να στέκεται. Κάνει:

τες μου οικο μας σε σα σε καινω ειχω, να υπηρετη.
"Ενα πράμα δύμας σου λέω : 'Ανίσως καὶ τάποφασι-
σης ποτέ σου, ψυχή να μη φθηνθῆς, σώνει να ἀνα-

μένη ματιά, καὶ τοῦ κάνει βαθὺ τεμενά.
Ο πονηρὸς ὁ Ἀγᾶς τόνοισσος μὲ τί λογῆς ἀγόρι
είχε νὰ κάνῃ.—Ἀύτὸς εἶγαι τοῦ πατέρα του γυιδε,
εἶπε. Ἐδῶ χρειάζεται ὑπομόνητὴ καὶ καιρός.

*Εφυγε ή γυναῖκα κ' ἔμεινε ὁ Ἡλίας ἀμύλητος

Καὶ μπήκε ἐκ Χασάν Ἀγρίς στὸν πύργο, καὶ πῆρε τὴν ἀκρογιαλιὰ δὲ Ἑλίας καὶ πήγανε, ἔχει στὴ μάννα

παραγυιούς του ὃ γέρος ποῦ δλονυχτίς ἔτρεχε ζητῶντας ταῦ. Βεῃκός δὲ Ἡλίας μὲν ποέωφασην, μισθὸν

Εἶπεν ἡρῷος εἰς, οὐαστεράδος, οὐαστερά, καταστά,
κάθιζε, σηκώνουνταν, ὥσπου βασίλεψ' δὲ ἦλιος καὶ
σκορπίστηκαν τὸν ἀστέρια στὸν οὐρανό. Καὶ παραμό-
νεις τὴν Πεύλια, καὶ μετροῦσε τὰς ἀτέλειωτες ώρες·
Σὰν πέντε τῶν παιγνόταν. Σὰν τοεῖλλα τὸ θήροςε νὰ

λιασμάτα καὶ τὰ γαδία τῆς Χρυσούλας. Κι αν-

λικά τοῦ Ὁρέστη ἢ Χρυσούλα—τὰ νὰ σταθῆκε
ξάφνου ἢ Μοῖρα στὸ κατώφλι· κ' ἔρθε νὰ τῆς τὸν
πάρει.

Μουσεῖο τοῦ Μαρώ πού δὲ βάσταξα μπροστά στὴν εἰκόνα τῆς Σαλώμης καὶ σ' ἀρπαξά ἀπὸ τὴν μεσημέριαν καὶ αἴλουρας στὸ στόμαχον. Οὐ τοίς αἴλουροις

κόρην μου, απώς καὶ τὸ κύριον λαύριον πολεμάς νου
ἀγαπᾶ, δέν ἔχει θερισμό... Μετίνε, μετίνε μηχάνη καὶ
μὲ μένα ἀπάψε !)

— "Ωωω !
— Η φωνή της σπαρτάρισε, σκ σφαγμένο φίδι.

μὲ τὸ πηγτόχειστο φῶς τῶν δεῖλινῶν νέα οὐφάνουνε ἡ σκιού; καὶ ἡρεμία καὶ πέπλους γαλάζιους γύρω τρι-
γύρω στὴ ζωὴ τοῦ Ἐκλεχτοῦ.

Θυρο καὶ ν' ἀπλωσει τὰ χέρια της καὶ νὰ κλείσει τὰ μάτια της καὶ νὰ πέσει ... Ω ! Θάγατε ! Θάγατε !

(—Μίλια μαζί μου. Ήδη σβήσουμε τη λάμπα. Ήδη

(Ἄκολουθι)

δάχτυλά μου ἀνάβουντα χάδια αὐτά καὶ καίνε
με ! 'Ορέστη ! 'Ορέστη !)

—
—

ριού καὶ τὴν πλουσιότερη. Περίμενα, περίμενα καὶ δὲν ἤρθε. Πηγαίνω τώρα νὰ βρῶ τὸν πατέρα τῆς καὶ νὰ τοῦ τὴν ζητήσω. Προξενητάδες δὲ γυιάς σου δὲ θέλει. Ἀφησέ τον, καὶ παιδί δὲν εἶγαι.

Ἡ μάνγα, ποῦ νὰ εἴται ἀλλὴ φορά, τὰ ροῦχα τῆς θάσου· καὶ, τώρα δὲν εἶπε τίποτις, μόνο ἔκχει τὸ σταυρὸν τῆς, ποῦ δὲν εἶχε τὸν τόπο του δι μεγάλος δι φόδος τῆς. Καὶ πρὶ νὰ προφτάξῃ νὰ τονε ωρτήσῃ ποιά εἴται ἡ μάγισσα ποῦ τὸν ἀποτρέλανε, χάθηκε δὲ Ἡλίας ἀπὸ μπροστά τῆς.

Ἴσια στὸν πύργο πῆγε. Οὐ Αγᾶς, δι τὴν ἔκχει τὸ γαμέτην του καὶ ἔπινε τὸν καφέ του. Μήτε τὸν καλοκοίτηξε στὴν ἀρχή. Τέλος τοῦ εἴπε νὰ καθίσῃ καὶ τοῦ πρόσταξε καὶ καφέ.

Ἐφεντημ, ἀργοῦσι ἀμέσως τάχόρι, παράδειγμα θὰ σοῦ φάνηκε νὰ μὲ βλέψῃς τέτοιαν ὥρα. Μ' ἀπὸ αὐτὸν νὰ καταλάβῃς πῶς μεγάλη δουλειὰ μ' ἔφερε ὡς ἐδῶ. Ἡ ξανὴ μου εἶναι στὰ χέρια σου.

— Τὶ ἐπαθεῖς, τέλανουμος, ρωτάεις ὁ Αγᾶς.
— Θυμάσαι τὸ τί μου ἔταξες χτές; πῶς ἀμα τάποφασίσω, νὰ σοῦ τὸ πῶ.

(³ Ακολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Τ. ΑΝΑΠΟΔΑ

Φίλε «Νουμᾶ»,

Διάβασα στὰ τελευταῖς «Παναθήναις» δια γλωσσολογικὸν χρῆμα («Ἐτυμολογικὰ»), γραμμένα στὴν καθαρεύουσα, καὶ ἀπὸ κάπου τὴν ὑπογραφὴν Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ. Παρακενεύτηκε κάπως — καὶ ἀκόμα περσότερο σὰν ἄνοιξα τὴν Γραμματική του: — «Μ. Φιλήντας — Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς γλώσσας — τόμος πρώτος — 1907», καὶ διάβασα στὸν πρόλογο τοῦτα τὰ χρυσόλογα — ἡ εχρυσὰ ἐπην, καθὼς θὰν τὰλεγε τώρα δὲ κ. Μ. Φιλήντας:

“Οσο κελετᾶ κανεὶς τὴν γλυκιὰ μῆκε τὴν γλώσσα, τόσο πιὸ πολὺ τὴν ἀγαπᾶ καὶ δοσ πιὸ πολὺ τὴν ἀγκπά, τόσο καὶ πιὸ δυορφα τὴν γράφει, καὶ τόσο πλιότερο καταλαβαίνει, πῶς ἡ καθαρίζουσα καθόλου δὲν εἶναι γλώσσα ἑλληνικὴ καὶ πῶς ἡ μόνη ἑλληνικὴ εἶναι σήμερα ἐτούτη ἐδῶ. Ἀφτὸ τὰ νιώθω καταβαθα, τὰ αἰστάνουμαι, καὶ σᾶς τὰ γράφω μὲ τὴν καρδιά μου».

Ογαν δὲ Φιλήντας τῆς «Ρωμαϊκῆς γραμματικῆς» ἀπαντάει ἔτοις στὸ Φιλήντα τῶν «Παναθηναίων», ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ προστέω τίποτε. Μὰ σὲ ρωτῶ μονχὴ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἀποκριθῆς ἀπερίφραστα:

— Αγώνα κάνουμε ἡ τὸ κλωτσοτούρι παλ ζουμε;

Μὲ φολία

ΑΝΑΠΟΔΟΣ

Σημ. τοῦ Νουμᾶ. — Αγώνα κάνουμε, φίλε, ἔγωνα καὶ τὸν ἔγωνα δὲν τὸν κάνει δὲ Φιλήντας, δὲ Νουμᾶς καὶ δὲν ἔρουμε ποιὸς ἀλλος. Τὸν ἔγωνα τὸν κάνει τὸ «Ἐθνος — γιατὶ θεὸς εἶναι δὲ ἄγιος — καὶ δοῖ τὸ ἀτομο, ἀδιάφορο τὸ σνομα ἔχει, βαρύ για ἵλαρεύ, αὐτό. Φυσικά, μὲ τὸ νὰ γράφει δὲ Φιλήντας σήμερα τὴν καθαρεύουσα, κάπιος ζημιώνεται. Μ' αὐτὸς δὲ κάπιος, πίστεψε μας, ποὺ ζημιώνεται δὲν εἶναι δὲ ἄγιονας. Καὶ τὸ κάπου κάπου, φίλε, γιὰ νὰ παρεχεγγέσσαι καὶ νὰ ξερνιάζεσαι μὲ τὰ τέτοια, σηματεῖς πῶς εἶσαι παιδὶ ἀκόμα. Ἐμεῖς που γεράσαμε κάπως τὰ βρύσκουμε δὲν οὐτὰ φυσικώτατα, ἀφοῦ δὲν αὐτά, ἀκόμα καὶ ἄλλα, γίνουνται στὸ χειλοβλογημένο Ρωμαϊκό.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Οκτωβρίου 1909

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμείον	Εἰς μεταλλικὸν	Δρ.	31 Οκτωβρίου 1909	30 Σεπτεμβρίου 1909
	Εἰς Τραπέζικὰ γραμμάτια Ιονίκης Τραπέζης		3,503,478.07	3,524,865.72
	Εἰς κεραματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα		506,945	356,680
Έξωτερην λαμβάνει τὸν μεταλλικὸν εἰς τὸ Έξωτερικὸν		»	1,159,614	1,057,188
Δάνειον πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβερνήσιν επὶ ἀναγ. κοκλοφ. Τραπ. Γραμμ.		»	40,508,36 .52	43,580,591.74
πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβερνήσιν διδράχμων καὶ μονόδραχμων.			160,357.83	173,713.83
Όμολογίαι ἔθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσόν	»	61,778,575.42	61,778,575.42
	Δρ. 28,120,926.25		9,750,000	9,750,000
	Εἰς Τραπ. Γραμμάτια	»	32,433,366.25	60,554,292.50
Γεωργικὸν Θεσσαλικὸν Δάνειον			1,440,000	1,440,000
Εντοκα γραμμάτια Ελλην. Δημοσίου εἰς τραπεζ. γρ/τια.			5,150,903.82	5,150,903.82
Προσφοράσεις			21,273,213.37	21,394,815.23
Καθυστερήσεις προξεφλήσεων			3,541,276.21	3,519,040.81
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμβοὶ επὶ ἐνεχύρῳ γρηγοράρων.			23,034,855.27	23,508,951.15
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμβοὶ επὶ διπλήνχη			6,277,775.11	4,553,302.92
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.			70,378,948.34	72,421,044.26
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας			46,181,948.83	46,264,435.98
Καθυστερήσεις γορηγήσεων εἰς γεωργοκτημ.			11,912,443.75	13,006,033.75
Μετοχοὶ εἰς ἐγχωρίους ἐπιχειρίας.			5,616,441.90	5,566,492.35
Συμμετοχὴ εἰς Τραπέζαν Κρήτης			7,471,158.20	7,471,158.20
Όμολογίαι λαχ. δαν. 'Εθν. Τρ. τῆς 'Ελλαδος 2 1/2 % εἰς τρ. γρ.			4,250,000	4,250,000
Τοκομετρίαι ἐν γένει			728,182.35	738,874.75
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα εἰς ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων			9,246,440.94	9,267,702.77
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.			3,526,210.41	3,499,776.75
Έξοδος ἐγχωρίων συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη Τραπεζ. Γραμματίων			4,394,002.11	4,389,140.41
Εξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπέζης 'Ηπειροθεσσαλίας			2,574,379.35	2,383,619.64
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς Τραπέζικα Γραμμάτια)			5,881,596.24	2,197,096.88
Διάφορα			1,075,200	1,075,200
			560,000	560,000
			50,000	50,000
			822,146.25	684,997.96
		Δραχ.	407,307,846.49	408,230,112.84

ΠΛΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχὴν κεράλαιον.				
Αποθεματικὸν κεράλαιον ταχτικὸν καὶ ἔκτακτον				
Τραπέζικα Γραμμάτια εἰς κυκλοφορία:				
α) Ζιλογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.	Δρ. 61,778,575.42			
β) » τῆς Εθνικῆς Τραπέζης.	» 62,512,441.80			
Τραπέζικα γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα				
Καταβίσεις ἐν δρεὶς εἰς μεταλλικὸν				
Καταβίσεις ἐν δρεὶς εἰς τραπέζικα γραμμάτια				
Επιταγὴν πληρωτέαι				
Μεσομ. πληρωτέαι				
Καταβίσεις Δημοσίου πρὸς χορήγησιν δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' Νόμον.				
Διεύθυ. Οίκουνον. 'Επιτροπὴ λαμβ. καταθ. ἐκ δημ. ὑπεγγ.				
προσδόμων.	Εἰς χρυσόν Δρ. 734,857.08			
	Εἰς τρ. γρ. » 3,742,860.69			
			4,477,717.77	4,874,092.16
Υπηρεσία 'Εθνικῶν Δανείων εἰς χρυσόν				
Υπηρεσία 'Εθνικῶν δανείων εἰς τρ. γραμ.				
Καταβίσεις δημοσίου εἰς χρυσόν				
Καταβίσεις Δημοσίου εἰς τραπέζικα γραμμάτια κατὰ τὸν Νόμον, ΒΦΕ				
'Εντοκοὶ καὶ θέσεις Δημ. εἰς χρυσ. διὰ τὴν καταθ. τοῦ Σ.Π.Δ.Σ.				
			1,257,21	59,996.21
Καταβίσεις ὑπὸ προθεσμίαις καὶ διασκείς				
Λαχειοφόρον Δάνειον Τ.απέζης 3 % εἰς χρυσόν				
			40,574,160	40,574